

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2017 r. – Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (FRUIT)**(Sprawa T-424/17)**

(2017/C 318/19)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Małynicz, QC, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Takko Holding GmbH (Telgte, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FRUIT” – unijny znak towarowy nr 5 077 508

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie R 2119/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2017 r. – younique/EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)**(Sprawa T-434/17)**

(2017/C 318/20)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: younique LLC (Utah, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Jafer Enterprises R&D, SLU (Granollers, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „younique products” – zgłoszenie nr 1 191 504

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie R 1564/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami związanymi z niniejszą skargą i przez nią spowodowanymi, a także kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą; lub w razie wstąpienia do postępowania przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą w charakterze interwenienta solidarne obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami związanymi z niniejszą skargą i przez nią spowodowanymi, a także kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, jako że Izba popełniła błąd w odniesieniu do poziomu uwagi właściwego kręgu odbiorców i podobieństwa rozpatrywanych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2017 r. – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Komisja

(Sprawa T-451/17)

(2017/C 318/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Stein, P. Friton i H.J. Prieß)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji o numerze rejestracyjnym BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 w zakresie, w jakim na stronie 5 nakazuje stosowanie wartości emisyjnej w wysokości 99,57 g CO₂eq za MJ metanolu do celów obliczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku biodiesla; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia dyrektywy 2009/28/WE⁽¹⁾ poprzez odejście od przepisanej metodologii obliczania
 - Strona skarżąca twierdzi, że zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. b) należy stosować metodologię określoną w części C załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE, jeżeli przy obliczaniu wartości emisyjnej uwzględnia się wartości rzeczywiste. Zgodnie z pkt 13 części C załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE emisję spowodowaną stosowanym paliwem, eu, uznaje się za zerową dla biopaliw i biopłynów. W zakwestionowanym komunikacie wymaga się, by w wyznaczonym terminie w dobrowolnych systemach certyfikacyjnych stosowana była kalkulacja odbiegająca od pkt 13 części C załącznika V do dyrektywy, która obejmuje także emisje spowodowane stosowaniem paliwa.
 - Odejście od pkt 13 części C załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE narusza wymogi proceduralne tej dyrektywy. Dostosowanie metodologii określonej w załączniku V do dyrektywy wymaga zawsze zgodnie z art. 19 ust. 7 zdanie drugie dyrektywy zachowania procedury przewidzianej w art. 25 ust. 4 dyrektywy. Norma ta odsyła z kolei do art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WG⁽²⁾ z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji, zgodnie z którym należy zwołać kontrolny komitet regulacyjny, zaś Parlament Europejski i Rada Europejska są zobowiązane dokonać kontroli. Forma nieformalnego komunikatu wydanego w krótkim terminie nie powinna być zostać wybrana.